

.....

Mijn vader Harm Dekker had een gemengd boerenbedrijf (melkkoeien in combinatie met akkerbouw) en mijn moeder Rika hielp mee in het bedrijf. Naar de kleuterschool ben ik nooit geweest; daarvoor zou ik naar Assen moeten en dat was niet handig. Niet dat ik de kleuterschool heb gemist, op de boerderij was altijd wel wat te doen en genoeg te leren. Zo ging ik al op vroege leeftijd op de trekker met mijn vader naar het land, herinner ik mij. Mijn enthousiasme voor het boerderijwerk bleek al vroeg: als ik de keuze had tussen voetballen bij LEO of helpen met inkuilen als de werktuigencoöperatie Gasteren kwam, koos ik meestal voor het laatste. Daar had het team natuurlijk niets aan en daarom ging ik van voetbal af.

De lagere school heb ik in Loon gevolgd. De klassen 1, 2 en 3 zaten in het ene lokaal en de klassen 4, 5 en 6 zaten in het andere. Op de hele school zaten ongeveer 30 kinderen.

...

Ondanks de drukte op de boerderij zagen mijn ouders toch kans om met ons op vakantie te gaan. De vrijgezelle broers Gerrit

en Riëks Blomberg, die tegenover ons woonden, verzorgden dan onze boerderij. Zodoende konden wij dan 4 dagen met de auto (een VW Kever, later een Peugeot 404) in Nederland in een hotel of pension, bijvoorbeeld naar Lunteren op de Veluwe. Mijn moeder had dan een 1-pits gasstelletje mee. Ook gingen we wel naar een oom en tante in Vierpolders, vlakbij Brielle of met de bus van Sijpkens uit Stadskanaal naar Wasserbillig in Luxemburg.

...

Bij de WECO heb ik 3 jaar gewerkt. In 1990 deed zich de mogelijkheid om met een MAS-diploma de opleiding tot Keurmeester Vee en Vlees te volgen. Tot die tijd was dat alleen mogelijk geweest voor mensen die de Slagers-vakopleiding hadden gedaan. Ik moest naar Den Haag voor een toelatingsgesprek. Onderweg liep de trein vertraging op; ik zat 'op hete kolen', omdat ik niet te laat wilde komen.

Eenmaal aangekomen op het adres waar ik moest zijn, bleek dat ook de mensen die de toelatingsgesprekken moesten voeren in dezelfde trein hadden gezeten.

Als je je diploma had gehaald was je verzekerd van werk, daar waar ze mensen nodig hadden. Het meeste werk voor keurmeesters was of in de haven van Rotterdam, wat veel papierwerk inhield, of in Zuid-Limburg, waar veel slachterijen waren. Ik kreeg mijn diploma begin december 1991 op een vrijdag om ongeveer 17.00 uur uitgereikt in Kasteel De Schaffelaar in Barneveld. Bij het diploma zat een brief waarin stond dat ik de maandagmorgen daarop om 9.00 uur verwacht werd op het Kringkantoor te Weert, mijn standplaats was Landgraaf. Ik heb daar een schitterende tijd gehad. Ik kon het prima vinden met de Limburgers.

Bij overwerk haalde de dierenarts afhaalmaaltijden van de chinees. Het scheelde ons koken, daarom werkten wij graag over. Van de meestal oudere keurmeesters heb ik veel geleerd. De chef-keurmeester regelde in eerste instantie onderdak voor ons in een voormalig Franciscanerklooster, Bleijerheide in Kerkrade. Daarna regelden wij als groep noorderlingen (5 nieuwe keurmeesters van mijn opleiding) huisvesting in een appartement in een oude Limburgse boerderij, zo een met een binnenplaats. Gezamenlijk bewoonden wij 1 appartement, dat wij gezamenlijk schoon moesten houden. Wij kookten omstebeurten; als ik kookte, maakte ik vaak bloemkool 'met een papje'. Dat viel altijd goed in de smaak.

Hoofd-keurmeester Jan Jansen leerde mij een belangrijke regel: je moet niet zoeken om iets te vinden, je moet kijken om iets te zien. Het lijkt nogal voor de hand liggend, maar de diepere betekenis leert je veel.

Een dikke poot wijst bijvoorbeeld op een ontsteking, dan kan er verder ook iets mis zijn met het dier. De dieren worden altijd levend en geslacht gekeurd. Als een koe bijvoorbeeld kreupel is, is dat een risico. Risico-dieren worden 'achterop' geslacht zodat er bij de PM-keuring (na het slachten) extra aandacht aan kon worden besteed.

...

Aangezien ik het loonwerk, wat ik voorheen deed, erg leuk vond en nog steeds vind om te doen, liet ik mij in september 1993 inschrijven bij de Kamer van Koophandel met mijn bedrijf Dekker Verhuur Rolde. In de herfst nam ik 4 weken vrij om in de maïscampagne te werken. Ik verhuurde mijzelf dan inclusief trekker aan mijn oud werkgever WECO; zzp'ers bestonden immers nog niet.

Vanaf 1994 was het verplicht om vloeibare mest emissiearm in de grond te brengen. Met dat doel kocht ik in mei 1994 een mesttank met zodebemester en die verhuurde ik aan veehouders. Dat doe ik overigens nog steeds. In die tijd was ik zowel ambtenaar als zelfstandig ondernemer.

...

Het bedrijf Dekker Verhuur Rolde heb ik nog steeds. Ik doe nog een beetje loonwerk, waaronder gladheidsbestrijding in het winterseizoen, ook loopt de verhuur van mestmachines nog altijd door. Het werk in de proefvelden is nu zo'n beetje de hoofdzaak van het bedrijf geworden. Daarvoor heb ik, zoals al genoemd, sinds 1 mei 2004 een vaste kracht, Gerwin Vos, in dienst. Daarnaast assisteren nog enkele plaatselijke(ex-)landbouwers/zzp'ers, uit de omgeving, bij het werk.

Doordat het melkquotum in 2015 is afgeschaft is het aantal melkkoeien in Nederland binnen een jaar enorm toegenomen. Dat leidt volgens de overheid (en Brussel) tot een teveel aan fosfaatproductie. Vandaar dat er een regeling is opgesteld dat er niet meer melkkoeien mogen zijn dan op een peildatum in 2015. Melkveeouders die hebben uitgebreid, moeten dus veel dieren afvoeren. Dat zorgt voor extra slachtingen. Gelukkig is er veel vraag naar rundvlees, daardoor is er dan wel een (tijdelijk) tekort aan vleeskeurmeesters (keuringsassistenten). Vandaar dat ik, na 23 jaar, sinds mei 2017 weer actief ben in de vleeskeuring voor 1 á 2 dagen per week als keuringsassistent. En inderdaad.....Kijken om iets te zien ☺.

Het werken heeft in mijn leven eigenlijk altijd centraal gestaan. De diversiteit en de hectiek van het seizoensgebonden werken maakten dat door de drukte het gezinsleven er bij tijd en wijle wel bij inschoot. Rika heeft dat altijd

goed opgevangen. Toch ben ik wel regelmatig aanwezig bij bijvoorbeeld de sportactiviteiten van de kinderen. Men doet niet vaak tevergeefs een beroep op mij om een kantinedienst of grensrechters taak op mij te nemen. Mijn idee is dat drukke mensen tijd maken; de anderen hebben vaak geen tijd.

...

Als ik nu kijk naar het leven dat ik tot dit moment heb geleid, denk ik dat ik globaal wel bereikt heb wat ik had willen bereiken. Het zelfstandig ondernemerschap naast een loondienstverband biedt mij stabiliteit met behoud van afwisseling. Groei is voor een ondernemer een basisambitie. Maar qua tijd zit je op een gegeven moment aan het plafond. Goed is dan goed genoeg.